

مقایسه اثر سوتانیل و رمی فنتانیل در راحتی استفاده از وسایل سوپر اگلوتیک کنترل راه هوایی

حسام الدین مدیر¹، محمد خلیلی^{2*}، بیژن یزدی²، اسماعیل مشیری²

1- متخصص بیهوشی، گروه بیهوشی و مراقبت‌های ویژه، دانشگاه علوم پزشکی اراک، اراک، ایران

2- استادیار، گروه بیهوشی و مراقبت‌های ویژه، دانشگاه علوم پزشکی اراک، اراک، ایران

تاریخ دریافت: 90/7/20 تاریخ پذیرش: 90/10/21

چکیده

زمینه و هدف: استفاده از پروپوفول به تنها برای جای‌گذاری وسایل سوپر اگلوتیک راه هوایی، می‌تواند منجر به وقایع ناخواهاندی مانند سرفه، اوغ زدن و گرفتگی حنجره شود. برای بهبود شرایط جای‌گذاری این وسایل از داروهای مخدر استفاده می‌گردد. در این مطالعه، اثر دو داروی مخدر رمی فنتانیل و سوتانیل بر روی سهولت جای‌گذاری دو نوع وسیله سوپر اگلوتیک راه هوایی به همراه القای بیهوشی به وسیله پروپوفول مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه کارآزمایی بالینی، 200 بیمار که تحت بیهوشی عمومی قرار گرفتند به روش تصادفی بلوکهای به چهار گروه تقسیم شدند. القاء بیهوشی با 2/5 میلی‌گرم بر کیلوگرم پروپوفول انجام و برای گروه اول از رمی فنتانیل و ماسک حنجره‌ای، گروه دوم رمی فنتانیل و اسلیپا، گروه سوم سوتانیل و ماسک حنجره‌ای و گروه چهارم سوتانیل و اسلیپا استفاده شد. میزان باز شدن فک، سهولت در جای‌گذاری وسیله سوپر اگلوتیک، سرفه، گرفتگی حنجره، اوغ زدن، تعداد ضربان قلب و میزان فشار خون شریانی در یک، سه و پنج دقیقه بعد از جای‌گذاری وسیله سوپر اگلوتیک ثبت شد. داده‌ها استفاده از نرم افزار آماری SPSS تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها: بین میزان بازشدن دهان، راحتی جای‌گذاری وسیله سوپر اگلوتیک، اوغ زدن، گرفتگی حنجره، سرفه و متغیرهای همودینامیک اندازه‌گیری شده در گروههای چهارگانه، هیچ اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد.

نتیجه‌گیری: بر اساس نتایج مطالعه، برای کنترل راه هوایی با استفاده از وسایل سوپر اگلوتیک، استفاده از ماسک حنجره‌ای یا اسلیپا در حضور رمی فنتانیل یا سوتانیل، ارجحیتی بر یکدیگر ندارند و باعث اختلال در همودینامیک بیمار نمی‌شوند.

واژگان کلیدی: بیهوشی عمومی، ماسک حنجره، رمی فنتانیل، سوتانیل

*نویسنده مسئول: اراک، دانشگاه علوم پزشکی اراک، گروه بیهوشی و مراقبت‌های ویژه

Email: mehranwin@hatmail.com

حنجره شود(9). برای بهبود بیشتر شرایط جایگذاری این وسایل تعدادی از داروهای کمکی مانند لیدوکائین، میدازولام، دوزهای کم شل کننده‌های عضلانی و مخدورها مورد استفاده قرار می‌گیرند(13-10). در این میان مخدورها داروهای مناسبی هستند که اغلب همراه پروپوفول استفاده می‌شوند(14). در مجموع، داروهای کمکی میزان موقعيت جاگذاری را به بیش از 90 درصد افزایش می‌دهند(15).

در میان مخدورها، سوفنتانیل (Sufentanil) یک آنالوگ فنتانیل است که تقریباً 5 تا 10 برابر اثر ضد دردی قوی‌تری از آن دارد. استفاده از این دارو در اتفاق‌های عمل جراحی و مکان‌هایی است که تسکین درد برای زمان کوتاهی مدد نظر می‌باشد. رمیفنتانیل (Remifentanil) نیز یک آگونیست انتخابی کوتاه اثر گیرنده مو (μ) است(4).

استفاده از آن به همراه پروپوفول به میزان زیادی باعث سهولت در جاگذاری ماسک حنجره‌ای در مقایسه با پروپوفول به تنها می‌شود(16،17). در حال حاضر استفاده از این مخدورها و همچنین نوع وسیله سوپراگلوتیک راه هوایی، سلیقه‌ای می‌باشد لذا در این مطالعه، دو داروی مخدر فوق و اثر آنها بر روی جاگذاری تجهیزات سوپراگلوتیک راه هوایی به همراه القای بیهوشی به وسیله پروپوفول مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

در این مطالعه که به روش کارآزمایی بالینی از فوروردين سال 90 تا مهر سال 90 انجام شد کلیه بیمارانی که کاندید عمل جراحی انتخابی در بیمارستان‌های ولی عصر(عج)، امیر المؤمنین(ع) و امیر کبیر شهر اراک بودند و تحت بیهوشی عمومی قرار گرفتند، وارد مطالعه شدند. معیارهای ورود شامل عدم وجود بی‌ثباتی همودینامیک، عدم وجود سابقه مشکل زمینه‌ای قلبی و تنفسی، عدم نیاز به کنترل راه هوایی به وسیله لوله‌گذاری داخل نایی و همچنین عدم نیاز به تغییر وضعیت در حین عمل جراحی بودند. این مطالعه توسط کمیته اخلاق در پژوهش دانشگاه علوم پزشکی اراک با شماره 107-90 تصویب شد و در کلیه مراحل تحقیق، مفاد بیانیه هلسینکی و بخش‌نامه‌های کمیته

مقدمه

مهم‌ترین شاخص در فراهم کردن تنفس عملکردی در بیماران با بیهوشی عمومی، فراهم کردن راه هوایی مناسب می‌باشد(1). در سال‌های اخیر نیز تعدادی از تجهیزات سوپراگلوتیک راه هوایی معرفی شده‌اند که تلاش همه آنها در جهت پیشنهاد جایگزینی آسان و موثر برای لوله‌گذاری داخل نایی است(2). تجهیزات سوپراگلوتیک راه هوایی، وسایلی می‌باشند که از قسمت بالای طناب‌های صوتی، بیمار را با گازهای بیهوشی و اکسیژن تهویه می‌نمایند. این وسایل برای برطرف نمودن نقاچیص روش‌های لوله‌گذاری داخل نایی به وجود آمده‌اند که این معایب شامل آسیب به بافت نرم، دندان‌ها، طناب‌های صوتی، حلق و نای، پاسخ همودینامیکی بیش از حد و سایر موارد می‌باشند. مزایای استفاده از تجهیزات سوپراگلوتیک نیز شامل عدم نیاز به لارنگوسکوبی، تهاجم کمتر به مجرای تنفسی، تحمل بهتر توسط بیمار، سهولت در جاگذاری و سرفه کمتر می‌باشد(2). از انواع تجهیزات سوپراگلوتیک راه هوایی، Laryngeal Mask می‌توان به ماسک حنجره‌ای (Streamlined pharynx airway) و Airway-LMA (Airway-LMA liner (SLIPA) اشاره کرد.

تجهیزات سوپراگلوتیک راه هوایی جایگزین بسیار پر طرفداری به جای لوله داخل نای، برای حفاظت راههای هوایی در بیمارانی هستند که عمل جراحی انتخابی می‌شوند و تحت بیهوشی عمومی قرار خواهند گرفت(3). جاگذاری موفق این وسایل نیازمند باز شدن کافی دهان و عمق کافی بیهوشی می‌باشد(4). برای نیل به این هدف متخصصان بیهوشی از دسته‌های دارویی متعددی استفاده می‌کنند.

پروپوفول دارویی است که به دلیل ایجاد شلی عضلانی (در عضله ماضغه) و شل شدن فک تحتانی(5،6) و از بین بردن رفلکس‌های راههای هوایی(7) یکی از پر کاربردترین داروهای القا کننده بیهوشی برای جاگذاری وسایل سوپراگلوتیک راه هوایی می‌باشد(8). استفاده از پروپوفول به تهایی برای جاگذاری این وسایل می‌تواند منجر به وقایع ناخوشایندی مانند سرفه، اوغ زدن و گرفتگی

شدند. تعداد ضربان قلب و میزان فشار خون شریانی در دقایق یک و سه و پنج بعد از جایگذاری وسیله سوپراگلوتیک ثبت شد. در کل مراحل تحقیق بیماران و مجری مسئول ثبت داده‌ها از نوع داروهای تزریقی بی‌اطلاع بودند. داده‌ها به وسیله آزمون‌های مقایسه میانگین و آزمون مجدور کای با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه 19 آنالیز شدند.

یافته‌ها

با احتساب معیارهای ورود و خروج، تعداد 200 بیمار وارد مطالعه شدند که هر گروه شامل 50 بیمار بود. تعداد 105 بیمار مرد و 94 بیمار زن بود. میانگین سنی بیماران مرد برابر با $51/06 \pm 75$ سال و میانگین سنی زنان برابر با $51/49 \pm 73$ سال بود. میانگین سنی گروه اول برابر با $50/02 \pm 58$ سال و میانگین سنی گروه دوم برابر با $50/16 \pm 56$ سال و میانگین سنی گروه سوم برابر با $51/76 \pm 16/53$ سال و گروه چهارم برابر با $53 \pm 16/05$ سال بود که از لحاظ میانگین سنی گروه‌ها تفاوت معنی‌داری با یکدیگر نداشتند.

میانگین فشار خون و تعداد ضربان قلب در حالت پایه و در طی 5 دققه اول، در گروه‌های چهارگانه با یکدیگر مقایسه شدند و هیچ اختلاف معنی‌داری بین تعداد ضربان قلب و میزان فشار خون در گروه‌ها مشاهده نشد (جدول 1-3).

هم‌چنین متغیرهای میزان بازشدن دهان، راحتی جایگذاری وسیله سوپراگلوتیک، رفلکس گگ، اسپاسم حنجره، سرفه در گروه‌های چهارگانه بر اساس نوع ماده مخدود مورد استفاده با یکدیگر مقایسه شدند که اختلاف معنی‌داری بین گروه‌ها مشاهده نشد (جدول 4).

اخلاق پزشکی وزارت بهداشت و درمان، رعایت گردید. این مقاله با شماره IRCT201110027686N1 در پایگاه ثبت اطلاعات بالینی ایران ثبت شد.

پس از کسب رضایت آگاهانه، بیماران بر اساس طراحی بلوک‌های به صورت تصادفی به چهار گروه تقسیم شدند. گروه اول شامل بیمارانی بود که به همراه پروپوفول، رمی فنتانیل دریافت کردند و برای کنترل راه هوایی آنها از ماسک حنجره‌ای (محصول شرکت EXEL INT ساخت اتحادیه اروپا) استفاده شد، گروه دوم شامل بیمارانی بود که به همراه پروپوفول، رمی فنتانیل دریافت کردند و برای کنترل راه هوایی آنها از اسلیپا (SLIPA) -ساخت کشور چین) استفاده شد. گروه سوم شامل بیمارانی بود که به همراه پروپوفول، سوفتایل دریافت کردند و برای کنترل راه هوایی آنها از ماسک حنجره‌ای استفاده شد. گروه چهارم شامل بیمارانی بود که به همراه پروپوفول، سوفتایل دریافت کردند و برای کنترل راه هوایی آنها از اسلیپا استفاده شد. میزان فشار خون و تعداد ضربان قلب بیماران در ابتدای ورود سنجیده شد. بعد از ایجاد راه وریدی بیماران به مدت دو دقیقه اکسیژن 100 درصد تنفس نمودند و بر حسب گروه‌ها سوفتایل را با دوز 0/15 میکرو گرم بر کیلوگرم و رمی فنتانیل را با دوز 1 میکرو گرم بر کیلوگرم دریافت کردند و بعد از 30 ثانیه، القای بیهوشی برای تمامی بیماران با استفاده از دوز 2/5 میلی گرم بر کیلوگرم پروپوفول انجام شد. در نهایت بر اساس گروه بندی‌ها، برای هر یک از بیماران راه هوایی با استفاده از اسلیپا یا ماسک حنجره ای ایجاد شد. سپس میزان بازشدن فک با سه درجه کامل، ناقص، غیرممکن و سهولت در جایگذاری وسیله سوپراگلوتیک به صورت؛ آسان، سخت و غیرممکن و سرفه، لارنگو اسپاسم و رفلکس گگ به صورت نداشتن، کم و زیاد اندازه گیری

جدول 1. میانگین تعداد ضربان قلب در حالت پایه و یک، سه و پنج دقیقه بعد از القای بیهوشی

ضریبان قلب	حالت پایه	دقیقه اول	دقیقه سوم	دقیقه پنجم
گروه اول		80/32±14/51	75/08±13/65	67/62±11/91
گروه دوم		80/48±17/58	74/10±13/66	67/24±12/34
گروه سوم		77/94±14/01	70/78±13/11	63/70±12/53
گروه چهارم		78/16±14/18	73/18±11/56	66/32±11/58

جدول 2. میانگین تعداد میزان فشار خون سیستول در حالت پایه و یک، سه و پنج دقیقه بعد از القای بیهوشی

سیستول	حالت پایه	دقیقه اول	دقیقه سوم	دقیقه پنجم	فشار خون
گروه اول	136/26±17/44	121/76±21/68	117/46±18/30	119/44±20/41	
گروه دوم	136/60±18/01	122/04±20/77	116/38±16/89	113/34±16/74	
گروه سوم	141/04±22/45	119/58±25/46	115/44±20/34	113/82±15/71	
گروه چهارم	137/70±18/40	127/96±21/05	119/14±16/74	116/12±18/83	

جدول 3. میانگین تعداد میزان فشار خون دیاستول در حالت پایه و یک، سه و پنج دقیقه بعد از القای بیهوشی

فشار خون دیاستول	حالت پایه	دقیقه اول	دقیقه سوم	دقیقه پنجم
گروه اول	80/98±9/99	71/42±11/65	69/66±11/61	70/54±9/68
گروه دوم	81/38±9/71	72/60±10/04	68/04±9/66	68/06±8/93
گروه سوم	81/32±12/64	71/26±11/33	68/54±8/33	69/26±7/19
گروه چهارم	79/76±9/77	75/30±11/50	70/34±9/07	68/54±9/17

جدول 4. مقایسه پارامترهای تعداد میزان بازشدن دهان، راحتی جایگذاری وسیله سوپر اگلوتیک، رفلکس گگ، اسپاسم حنجره، سرفه در گروه های چهار گانه بر اساس نوع داروی مخدر دریافتی

متغیرها	نوع وسیله سوپر اگلوتیک						درجه	
	P	سوافتانیل	رمی فنتانیل	سوافتانیل	رمی فنتانیل	سوافتانیل		
	3	2	1	3	2	1		
بازشدن دهان	0/7	-	7	43	-	8	42	ماسک حنجره
اسلیپا	0/41	1	5	44	0	8	42	
راحتی جایگذاری	0/6	-	9	40	-	9	41	ماسک حنجره
وسیله	0/7	2	7	39	1	9	38	اسلیپا
سوپر اگلوتیک	0/3	-	0	48	-	1	46	ماسک حنجره
رفلکس گگ	0/3	-	1	46	-	0	48	اسلیپا
اسپاسم حنجره	0/3	-	0	50	-	1	49	ماسک حنجره
اسلیپا	0/3	-	0	50	-	1	49	ماسک حنجره
سرفه	0/22	1	0	49	0	2	48	ماسک حنجره
اسلیپا	1	-	1	49	-	1	49	ماسک حنجره

پروپوفول به تنها می تواند باعث ایجاد حوادثی مانند اوغن زدن (رفلکس گگ) و سرفه شود که این حوادث می توانند باعث جابجایی وسیله سوپر اگلوتیک شود و جایگذاری تروماتیک این وسایل می تواند باعث ایجاد عوارضی مانند درد گلو بعد از عمل شود(7, 10, 18). به دلیل اثر هم افزایی که مخدورها با پروپوفول در سرکوب واکنش های ناخواسته راه هوایی دارند(19) به نظر می رسد استفاده از این داروها در همراهی با پروپوفول امری منطقی باشد. فنتانیل به طور معمول به عنوان داروی کمکی سرکوب رفلکس های راه هوایی استفاده می شود. در مطالعه ای که چیم و همکاران در سال 2000 انجام دادند به این نتیجه رسیدند که اوغن زدن و

بحث

نتایج مطالعه نشان داد که جایگذاری ماسک حنجره ای یا اسلیپا با استفاده از روش القای بیهوشی به وسیله تزریق داخل وریدی 2/5 میلی گرم بر کیلو گرم پروپوفول در حضور رمی فنتانیل یا سوافتانیل عوارض جانی ناچیزی دارد و باعث اختلال در همودینامیک بیمار نمی شود. همچنین در این مطالعه موردي از شکست در جایگذاری وسیله سوپر اگلوتیک مشاهده نشد.

برای جایگذاری راحت وسایل کنترل راه هوایی سوپر اگلوتیک نیاز به سرکوب کافی واکنش های راه هوایی می باشد. مطالعات نشان داده اند که استفاده از

مورد استفاده رمی فنتانیل بوده و در مطالعه پوری از فنتانیل استفاده شده است.

نتیجه گیری

بر اساس این مطالعه مشاهده شد که جهت جایگذاری وسایل سوپراگلوتیک راه هوایی بدون ارتباط با نوع وسیله، استفاده از مخدرهای کوتاه اثر در همراهی با پروپوفول جهت القاء بیهوشی می‌تواند به طور موثری باعث کاهش رفلکس‌های ناخوشایند راه هوایی شود و هم‌چنین به طور موثری میزان موفقیت جایگذاری این وسایل را افزایش می‌دهد.

تشکر و قدردانی

این مطالعه حاصل طرح تحقیقاتی مصوب معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی اراک تحت عنوان «مقایسه اثر سوفتائیل و رمی فنتانیل در همراهی با پروپوفول در راحتی استفاده از وسایل سوپراگلوتیک کنترل راه هوایی» می‌باشد که بدین وسیله از خدمات همه همکاران محترم آن معاونت و شورای محترم پژوهشی و جناب آقای دکتر آشتیانی معاونت محترم آموزشی و پژوهشی تشکر و قدردانی می‌نماییم. هم‌چنین از کلیه تکنسین‌های بیهوشی بیمارستان‌های ولی‌عصر(عج) و امیر‌کبیر و امیرالمؤمنین(ع) که ما را در اجرای این طرح یاری فرمودند تشکر و قدردانی می‌نماییم.

منابع

1. Sinha P, Misra S. Supraglottic airway devices other than laryngeal mask airway and its prototypes. Indian J Anaesth. 2005;49(4):281-92.
2. Vaida SJ, Gaitini D, Ben-David B, Somri M, Hagberg CA, Gaitini LA. A new supraglottic airway, the Elisha Airway Device: a preliminary study. Anesth Analg. 2004; 99(1):124-7.
3. Acalovschi I, Miclescu A, Bugov L. The effects of propofol on laryngeal reactivity and the haemodynamic response to laryngeal mask insertion. Eur J Anaesthesiol. 1995;12(4):351-6.
4. Bouvet L, Da-Col X, Rimmelé T, Allaouchiche B, Chassard D, Boselli E. Optimal remifentanil dose for laryngeal mask airway insertion when co-administered with a single

حرکات غیرطبیعی در گروه استفاده کننده از فنتانیل در مقایسه با گروه کنترل کمتر بود ولی سهولت و موفقیت جایگذاری ماسک حنجره‌ای در هر دو گروه شبیه به یکدیگر بود(20). انگ و همکاران پیشنهاد کردند که استفاده از مخدرهای کوتاه اثر باعث افزایش موفقیت جایگذاری ماسک حنجره می‌شود(14).

در مطالعاتی که تاکنون انجام شده است بیشتر به بررسی چند نوع دارویی کمکی در همراهی با پروپوفول در جایگذاری ماسک حنجره ای(4, 9, 17, 20-22) و وسیله‌ای به نام COBRA پرداخته‌اند(23). ما در مطالعه خود علاوه بر مقایسه اثر دو نوع مخدر کوتاه اثر در راحتی جایگذاری و میزان رفلکس‌های راه هوایی در هنگام جایگذاری ماسک حنجره، این اثرات را با استفاده از وسیله سوپراگلوتیک دیگری به نام اسلیپا نیز سنجیده‌ایم. بر اساس یافته‌های ما استفاده از مخدرهای رمی فنتانیل یا سوفتائیل به طور برابر باعث کاهش میزان رفلکس‌های ناخوشایند راه هوایی در هنگام جایگذاری وسایل سوپراگلوتیک راه هوایی می‌شوند. در مطالعه‌ای که توسط ال قتان و همکاران (2003) صورت گرفت، مشاهده گردید که استفاده از رمی فنتانیل و آلفنتانیل به طور برابر باعث راحتی جایگذاری ماسک حنجره می‌شود که با مطالعه ما نیز مطابقت دارد(9). بر اساس یافته‌های این مطالعه، بین استفاده از ماسک حنجره و اسلیپا نیز تفاوتی مشاهده نگردید ولی کیم و همکاران در مطالعه‌ای که در سال 2011 انجام داده بودند اعلام کردند که جایگذاری اسلیپا نیاز به 32 درصد عمق بیهوشی کمتری از ماسک حنجره دارد(24). هم‌چنین در مطالعه پوری و همکاران مشاهده شد که استفاده از اسلیپا در مقایسه با استفاده از ماسک حنجره باعث افزایش بیشتری در ضربان قلب می‌شود ولی جایگذاری هر دو وسیله به طور مشابهی باعث کاهش عمق بیهوشی می‌گردد(25). ما در مطالعه خود برخلاف دو مطالعه ذکر شده میزان راحتی جایگذاری را با استفاده از متغیرهای میزان باز شدن فک، سهولت در جایگذاری وسیله سوپراگلوتیک، سرفه، لارنگوسایپس و رفلکس گگ سنجیدیم، در حالی که این دو مطالعه عمق بیهوشی را سنجیده‌اند و هم‌چنین در مطالعه کیم(24)، مخدر

- standard dose of propofol. *Can J Anaesth.* 2010; 57(3): 222-9.
5. Taha S, Siddik-Sayyid S, Alameddine M, Wakim C ,Dahabria C, Moussa A, et al. Propofol is superior to thiopental for intubation without muscle relaxants. *Can J Anaesth.* 2005;52(3):249-53.
  6. Batra YK, Al Qattan AR, Ali SS, Qureshi MI, Kuriakose D, Migahed A. Assessment of tracheal intubating conditions in children using remifentanil and propofol without muscle relaxant. *Paediatr Anaesth.* 2004;14(6):452-6.
  7. Scanlon P, Carey M, Power M, Kirby F. Patient response to laryngeal mask insertion after induction of anaesthesia with propofol or thiopentone. *Can J Anaesth.* 1993;40(9):816-8.
  8. Park HJ, Lee JR, Kim CS, Kim SD, Kim HS. Remifentanil halves the EC50 of propofol for successful insertion of the laryngeal mask airway and laryngeal tube in pediatric patients. *Anesth Analg.* 2007;105(1):57-61.
  9. Al-Qattan AR, Batra RYK, Ali SS, Ward VD, Bitar M, Taki O. Comparison of remifentanil and alfentanil in combination with propofol to facilitate laryngeal mask insertion. *Indian Journal of Anesthesia.* 2003;47(6):450-3.
  10. Stoneham MD, Bree SE, Sneyd JR. Facilitation of laryngeal mask insertion. Effects of lignocaine given intravenously before induction with propofol. *Anaesthesia.* 1995;50(5):464-6.
  11. Godsiff L, Magee L, Park GR. Propofol versus propofol with midazolam for laryngeal mask insertion. *Eur J Anaesthesiol Suppl.* 1995;12:35-40.
  12. Driver IK, Wiltshire S, Mills P, Lillywhite N, Howard-Griffin R. Midazolam co-induction and laryngeal mask insertion. *Anaesthesia.* 1996; 51(8):782-4.
  13. Chui PT, Cheam EW. The use of low-dose mivacurium to facilitate insertion of the laryngeal mask airway. *Anaesthesia.* 1998; 53(5): 491-5.
  14. Ang S, Cheong KF, Ng TI. Alfentanil co-induction for laryngeal mask insertion. *Anaesth Intensive Care.* 1999;27(2):175-8.
  15. Brimacombe J, Berry A. Insertion of the laryngeal mask airway--a prospective study of four techniques. *Anaesth Intensive Care.* 1993; 21(1): 89-92.
  16. Grewal K, Samsoon G. Facilitation of laryngeal mask airway insertion: effects of remifentanil administered before induction with target-controlled propofol infusion. *Anaesthesia.* 2001; 56(9):897-901.
  17. Lee MP, Kua JS, Chiu WK. The use of remifentanil to facilitate the insertion of the laryngeal mask airway. *Anesth Analg.* 2001; 93(2): 359-62 , 3rd contents page.
  18. McKeating K, Bali IM, Dundee JW. The effects of thiopentone and propofol on upper airway integrity. *Anaesthesia.* 1988;43(8):638-40.
  19. Vuyk J, Engbers FH, Burm AG, Vletter AA, Grieber GE, Olofson E, et al. Pharmacodynamic interaction between propofol and alfentanil when given for induction of anesthesia. *Anesthesiology.* 1996;84(2):288-99.
  20. Cheam EW, Chui PT. Randomised double-blind comparison of fentanyl, mivacurium or placebo to facilitate laryngeal mask airway insertion. *Anaesthesia.* 2000;55(4):323-6.
  21. Goyagi T, Tanaka M, Nishikawa T. Fentanyl decreases propofol requirement for laryngeal mask airway insertion. *Acta Anaesthesiol Scand.* 2003;47(6):771-4.
  22. Yazicioglu H, Muslu S, Yamak B, Erdemli O. Laryngeal mask airway insertion with remifentanil. *Acta Anaesthesiol Belg.* 2005; 56(2): 171-6.
  23. Jeon WJ, Kim KH, Suh JK, Cho SY. The use of remifentanil to facilitate the insertion of the Cobra perilyngeal airway. *Anesth Analg.* 2009; 108(5):1505-9.
  24. Kim SH, Choi EM, Chang CH, Kim HK, Chung MH, Choi YR. Comparison of the effect-site concentrations of remifentanil for Streamlined Liner of the Pharynx Airway (SLIPA) versus laryngeal mask airway SoftSealTM insertion during target-controlled infusion of propofol. *Anaesth Intensive Care.* 2011; 39(4): 611-7.
  25. Puri GD, Hegde HV, Jayant A, Bhukal I. Haemodynamic and Bispectral index response to insertion of the Streamlined Liner of the Pharynx Airway (SLIPA): comparison with the laryngeal mask airway. *Anaesth Intensive Care.* 2008; 36(3):404-10.